

תלמודו בידו

דף עג עמוד א

יבמות

א [לחכמים, מדוע הפסוק "ולקחו מעפר שריפת החטאת ונתן עליו מים" פותח בלשון רבים ומסיים בלשון יחיד ?

ב [מה מיותר בפסוק "והזה הטהור על הטמא", ומה בא ללמד ?

ג [האם ערל אוכל במעשר שני ? [עיי'ן דף עד. אות ד]

ד [אלו דברים יש בתרומה וביכורים שאין במעשר שני ?

א [כי "ולקח ונתן", היה משמע שחובה שאדם אחד בלבד יקח את האפר, ואדם אחד בלבד יתן מים על האפר.

ו"ולקחו ונתנו" היה משמע שחובה ששנים יקחו את האפר, ושנים יתנו את המים.

ב [מיותר: "הטהור", שהרי מסברא צריך טהור הואיל והתורה קראה לה "חטאת". מלמד: שטבול יום כשר לפרה כי הוא טהור כל שהוא, ואף שטמא לתרומה.

ג [ספק. האם אינו אוכל, ונלמד מקרבן פסח וכשם שפסח למד ממעשר שני לאסור בו אונן]. או אוכל, כי אין מעשר הקל למד מפסח החמור [ואף שפסח למד ממעשר הקל].

ד [1. האוכלם בטומאה חייב מיתה בידי שמים.

2. אסורים לזר באכילה, וזר האוכלם בשוגג משלם קרן וחומש.

3. הם נכסי כהן לקנות בדמיהם עבדים וקרקות ובהמה טמאה, ולקדש בהם אשה. אבל מעשר שני לא ניתן אלא לאכילה שתיה וסיכה.

[לר' מאיר שמעשר שני ממון גבוה הוא, אין מקדשים בו את האשה].

4. מתבטלים באחד ומאה. אבל מעשר שני מתבטל ברוב.

5. הרוצה לגעת בהם צריך ליטול ידיו, ואפילו הם פירות, שסתם ידים שניות הן.

6. אסורים לטבול יום באכילה. 7. אין להם פדיון לצאת לחולין.

8. נוהגים בכל השנים [מלבד השמיטה], אבל מעשר אינו נוהג בשנה השלישית וששית.